

ЕФЕКТИВНІСТЬ ЛІКУВАННЯ СЕЧОКАМ'ЯНОЇ ХВОРОБИ У КОТІВ

СУСЛОВА Н.І., *кандидат ветеринарних наук*

СЕМЬОНОВ О.В., *кандидат ветеринарних наук*

ШУЛЬЖЕНКО Н.М., *кандидат сільськогосподарських наук*

ПАНАСЕНКО Є.А., *кандидат сільськогосподарських наук*

ГОЛУБЄВ О.В.

Дніпропетровський державний аграрно-економічний університет

Актуальність. Особливістю сечовидільної системи котів є дуже вузький просвіт сечових шляхів, внаслідок чого навіть найменші чужорідні частки викликають їх закупорення. Порушення правил годівлі сухими кормами призводить до багаторазового збільшення концентрації солеутворюючих речовин у сечі, дає поштовх до утворення каменів. Сукупність цих факторів призводить до щорічного зростання кількості летальних випадків від сечокам'яної хвороби, тоді як методи діагностики, терапії та профілактики уролітіазу в кішок розроблені недостатньо. До захворювання кішок на уролітіаз часто призводить згодовування їм неякісних сухих кормів, у яких порушено співвідношення необхідних мінеральних компонентів.

Тому **метою роботи було** – обґрунтування методів діагностики та лікування за сечокам'яної хвороби у котів.

Результати власних досліджень. У ветеринарну клініку надходили тварини з гострим перебігом захворювання. У більшості випадків перебіг сечокам'яної хвороби був безсимптомним, або з невираженою симптоматикою, якщо конкременти не перешкоджали відтоку сечі. Значна кількість тварин отримувала комерційні корми (Whiskas, Kitikat та ін.).

За результатами клінічного і біохімічного аналізу сечі котів, хворих на уролітіаз було встановлено: колір сечі коливався від жовтого до темно-червоного (гематурія), каламутна, що обумовлена наявністю великої кількості солей, кров'яних та епітеліальних клітин, бактерій, слизу; реакція сечі слабо

кисла у 8 тварин (рН=6,6-6,9), слаболужна у 3 тварин (рН=7,3-7,6), нейтральна у 3 тварин; вміст білку становив 0,041-5,78 г/л, креатиніну - 1,5-2,2 мкмоль/л; осад

- пластівчастий, кристалічний, слизуватий, містив перехідний епітелій, 15-30 лейкоцитів та змінених 20-50 еритроцитів у полі зору. Склад солей становив: 57% – урати, 21% – трипельфосфати, 21% – оксалат кальцію.

Біохімічні показники сироватки крові у котів до лікування, ($M \pm m$, $n=14$) були наступні: загальний білок $79,9 \pm 3,1$ г/л, сечовина $16,1 \pm 1,4$ ммоль/л, креатинін $225 \pm 7,6$ мкмоль/л, загальний білірубін $9,2 \pm 1,3$ мкмоль/л, глюкоза $3,9 \pm 0,5$ ммоль/л, АлАт $84,0 \pm 0,5$ мкмоль/л, АсАТ $81,8 \pm 1,1$ мкмоль/л.

Схема лікування сечокам'яної хвороби у котів дослідної групи включала призначення спазмалгону внутрішньом'язово в дозі 0,1 мл/кг, один раз на добу, впродовж 5 діб; катетеризація сечового міхура з промиванням його порожнини розчином етакридину лактату 0,1% в дозі 10 мл, 2 рази на добу, впродовж 5 діб; підшкірне введення розчину Рінгера-Локка в кількості 60 мл, 2 рази на добу, впродовж 3 діб; внутрішньом'язове введення фармазину-50 в дозі 5 мг/кг, один раз на добу, впродовж 5 діб; задавання уролесану по 10 крапель 3 рази на добу протягом 30 діб; підшкірне введення катозалу 10% в дозі 2 мл 1 раз на добу 5 діб.

Біохімічні показники сироватки крові у котів після лікування, ($M \pm m$, $n=14$) становили: загальний білок $65,4 \pm 2,7$ г/л, сечовина $10,5 \pm 1,6$ ммоль/л, креатинін $141 \pm 3,5$ мкмоль/л, загальний білірубін $7,1 \pm 0,4$ мкмоль/л, глюкоза $5,1 \pm 0,5$ ммоль/л, АлАт $73,4 \pm 2,9$ мкмоль/л, АсАТ $76,2 \pm 2,3$ мкмоль/л.

Висновки.

1. Сечокам'яна хвороба у котів має значне поширення, що пов'язано з погіршенням екологічного стану, годівлею тварин сухими кормами, генетичною схильністю, завезенням нових порід тварин, які погано адаптуються до наших умов.

2. Діагностичними критеріями за сечокам'яної хвороби у котів є: аналіз раціону та утримання тварин, дані клінічного обстеження й ультразвукового дослідження нирок та сечовивідних шляхів, результати лабораторного дослідження проб крові і сечі.

3. Схема лікування уролітіазу у котів з використанням препаратів, була ефективною з лікувальної точки зору. Одужало 100% тварин.

Бібліографія

1. Динченко О.И. Диагностика уролитиаза у мелких домашних животных / О.И.Динченко // Ветеринария. – 2003. – №7. – С. 54-56.
2. Динченко О.И. Уролитиаз кошек и собак в условиях мегаполиса О.И Динченко // Ветеринария. – 2003. – №9. – С. 49-52.
3. Изменение частотности образования камней оксалата кальция у кошек/ [Хессе А., Френк М., Волтерс М., Лаубе Н.] // JAMN NEWS. – 2000. Выпуск №1. – С. 1-3.
4. Опыт лечения мочекаменной болезни котов с использованием перинеальной уретростомии / Левицкий А.Э., Багашова Е.А., Полатайко О.Р. Девятый московский международный ветеринарный конгресс. – Москва. – 2001. – С. 299-300.
5. Markwell P.J., Buffmgton C.T., Brigitte H.E. Smith. Влияние диеты на заболеваемость нижних мочевыводящих путей у кошек // WALTHAM Researcher. – 2000. – Выпуск № 1. – С 19.